

Spørgsmaal under fornyet og velvillig Overvejelse.

Et andet Spørgsmaal vil jeg gerne lige henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, nemlig Søvejsforbindelsen mellem Aarhus og København. Vi have der en Forbindelse, som betjenes af Det forenede Dampskibsselskab. Der er Nattefart paa denne Route, men Forholdet er det, at den største Del af Aaret gaar der kun Skibe hver anden Nat. Den længste Tid af Sommeren og indtil nu har der været Fart hver Søndagsaften, men nu og Vinteren igennem og en Del af For-sommeren vil der sandsynligvis kun blive Fart hver anden Nat. Der er jo mange Mennesker, som ere nødte til at rejse om Natten, og det er sikkert, at skal man rejse om Natten mellem Aarhus og Køben-havn, er man langt bedre betjent, hvis man kan gaa ned i Skibet og lægge sig, end hvis man skal køre med Toget og skifte flere Gange. Der er derfor ingen Tvivl om, at hvis det ved Forhandling med Det forenede Dampskibsselskab kunde ordnes saadan, at vi fik et Skib til at gaa i begge Retninger hver Aften, vilde det i allerhøjeste Grad tilfredsstille den nordjydske Befolkning. Jeg forudsér jo godt, at det i saa Fald vil blive nødvendigt at give Det forenede Dampskibsselskab nogen Subvention til denne Route, men det forekommer mig, at man paa et andet Punkt kunde spare adskilligt mere, end det vilde koste at give denne Subvention. Jeg mener nemlig, at hvis man gjorde det, kunde man meget godt spare de 2 Mill. Kr., som nu ere foreslaaede til at sætte ny Skibe i Gang paa Routen Aarhus—Kalundborg. Denne Route har aldrig haft og faar sikkert heller aldrig nogen større Betydning ud over det, at den er et Forbindelsesled for Samsø baade mod Vest og Øst. Jeg vil bede den højtærede Minister tænke over, om det ikke var muligt at faa den Sag ordnet paa den her antydede Maade.

Til Slut vil jeg rette en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har imødekommet det Andragende, der fra Beboerne ved Hovedgaard er fremkommet om at faa et Apotek der. Tak, fordi der er givet Bevilling til et Hjelpeapoteks Oprettelse, og for den Imødekommen, der herved er udvist overfor Befolkningens Ønsker.

Stuning: Naar Statsregnskabet, som Tilfældet er med det nu foreliggende, viser et betydeligt Overskud, og naar Finansloven omtrent balancerer, hvad der maaske

ogsaa reelt betyder Overskud, er det ganske naturligt, at en Del af de Penge, Staten raader over, benyttes til Forbedring af de Kaar, Statens Funktionærer leve under, i Erkendelse af at disse Funktionærer eller Tjenestemænd, som de nu kaldes, have været med til at tilvejebringe en betydelig Del af det finansielle Velvære, Staten befinder sig i. Jeg udtaler derfor min Glæde over, at Forslagene til Forbedring af Funktionærernes og Lærernes Lønninger ere forelagte, idet jeg straks vil sige, at disse Forslag som Helhed se særdeles tiltalende ud og ganske sikkert ere bleve modtagne med stor Tilfredshed. Jeg udtaler da mit Haab om, at disse Lønningslove i en forholdsvis nær Fremtid maa blive gennemførte, idet jeg dog ikke skal undlade at bemærke, at der vel kan være et og andet, som der kunde være Grund til at rette.

Navnlig vil jeg da pege paa et Forhold paa Forslaget om Lærertilførsel, som forekommer mig utiltalende, nemlig det, at Andenlærernes Løn kun er sat til 700 Kr., og at der er bibeholdt en ret stor Forskel mellem Enelærernes og Andenlærernes Løn. Det forekommer mig, at denne Begyndelsesløn af 700 Kr. er ret upassende under Hensyn til Statens nogenlunde gode finansielle Tilstand og under Hensyn til de øvrige forelagte Lønningslovsforslag, saaledes Forslaget om Landpostbudenes Lønninger, hvor Begyndelseslønnen for de Landpostbude, der have fuld Tjeneste, er sat til 800 Kr. Det forekommer mig dog, at Andenlærernes Stilling, deres Ophold og Bolig paa Landet ere mindst at jævnstille med Landpostbudenes, og at deres Begyndelsesløn derfor er lovlige ringe. Jeg erindrer i denne Forbindelse om, at Lærerne i mange Tilfælde udgaa fra Smaakaarshjem og begynde deres Lærergerning med en betydelig Gæld, saa at de paa Grund af den meget lave Begyndelsesløn som oftest have en meget lang Tid af deres Liv opfyldt af Næringsssorger, hvad man maaske kunde undgaa ved at lade Begyndelseslønnen være noget højere. Selv om Enderesultatet ikke blev anderledes, end her er tænkt, kunde det vistnok lade sig gøre ved Omlægning indenfor de Rammer, der ere skabte ved det foreliggende Lovforslag.

Finanslovsforslaget indeholder jo i øvrigt adskilligt af Interesse. Finanslovsforslaget viser jo desværre et Militærbudget paa alt i alt ca. 23½ Mill. Kr. Vi Socialdemokrater mene ganske vist, at der kunde spares en Del paa disse Udgifter, men til Trods derfor er det saadan, at Udgifterne